RUPERTUS TUITIENSIS
Österreich oder Süddeutschland, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 30r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26040
Copyright: Admont, Benediktinerstift

die tercio puenisse dr. Male q̃ quidã dicunt abrahã illo tẽpore ad quercũ
habitasse mãbre. hoc ẽ in hebron. cũ inde usq; ad montẽ moria uix uni
diei it̃ plenũ sit. Nec ꝗ fallacit̃ s; fidelit̃ dix̃ expectare hic cũ asino. p̃q̃m
adorauerim reũtem aduos. credendo scil' qd' a amœtuis ds immolatũ s
illũ suscitare possa. la qm̃ ea q̃ secunt̃ scdm litteã patentia st̃. nc ut me
dullit̃ sapias. a in abrahã cui p̃ceptũ. a in isaac cui obedientia p̃figura
ta sit. dtũ intueri ubi q̃d potissimũ ds intendert in ope famose hui tẽp
tationis. Nec enĩ satis ẽ dixisse qd' ut cognosceret. i. cognoscere nos facere
q̃ntũ haberet abrahã timorẽ dñi. idcirco illũ tẽptauit. p̃serũ cũ pun
ubi dix̃ nc cognoui qd timeas dm. ẽtinuo subiunx̃ t̃ memetipsũ iurau
q̃a fecisti rẽ hanc. i. ñ pepcisti filio tuo unigenito. benedicã t. a ceta.

Nuat inq̃ ds mutt̃ aut imprudens adigi potuit ad iuramẽtum huim̃. Non
utiq; s; uolens i. prudens tẽptando magnã in g̃ui causa ds hominis p̃paratũ
victoriã. q̃ a sẽ iob suspiransait ad eundẽ dm. Desiderũ meũ omp̃ sauti.
a tbue m̃ auditorẽ. q̃ eqtatẽ p̃ponat contẽ me ut puenat ad victoriã
iudiciũ meũ. Nã p̃posuerat q̃dẽ ds p multã miãm p̃iudicari in adã gnis
humani iudiciũ p xp̃m adducere ad victoriã. s; absq; iudicio l' iustitia
facere miãm ñ cadit in dm. Vnde a psalmista miãm inq̃t i iudiciũ canta
bo t dñe. ltẽ. Miã a u. p̃cedent ante f. t. l't alibi. Misericors d. a iust̃. l't
multa inhẽ modũ testamta ñ dissociata ẽ in do miãm a iudiciũ. siue
ueritatẽ a mansuetudinẽ. Vt q̃ ñ omnino ex sola mia starent sal' hominẽ.
s; mia i ueritas obuiarent s. quesiũ misericors ds capitulũ in homine pqd
posse iuste debitor ipse tenere. q̃siuit inq̃ in homine unigenitũ s filiũ
immolari. ut suũ ipse filiũ iusta uicissitudine deberet homini. l gt̃
cũ dic̃ ide filiũ in eu glo suo. sic enĩ dilex̃ ds mundũ. ut filiũ suũ unige
nitũ daret. ñ ẽ dilectio remissa. l' mia carens iustitia. nã a homo sic i
mutt̃ dm. ut offerre. illi ñ dubitauerit filiũ suũ unigenitũ. Vnde in
hoc maxime facto puer isaac recte unigenti filii di figurã tenere credit̃
quẽ habebat unigenitũ pat̃ excels. a in eo multarũ gentiũ pat̃ ẽ effect.
quẽ cũ diligeret ñ pepcit illi ppt̃ dm. quẽ miro m̃ a immolauit. a
tm̃ ñ tetigit gladio. s; arietẽ uidens int̃ uepres herentẽ cornib' assũp sit.
a optulit holocaustũ p filio. Sic enĩ ds pat̃ p̃ filio suo ñ pepcit. s; p
nob omnib' tẽdidit illũ. q̃ tm̃ scdm natã̃ qua ds ẽ mori ñ potuit. s; ea
immœtalit̃ atq; impassibilit̃ p̃manente. scdm natã̃ hominis q̃ assũp